

Beszámoló

Program neve: MAST Program

Gyakornok neve: Petrás Döníz Erzsébet

Gyakorlat helye: Mahoney's Garden Center, Woburn

1. Utazás, megérkezés

Utam Amerikába elég érdekesre sikeredett, de ez csak az én hibám volt. Nem hagytam elég időt az átszállásra. Budapestről Párizsba, onnan pedig Minneapolisba repültem. A hibát ott követtem el, hogy 1 órát hagytam magamnak Párizsban a két gép között. Persze már Budapestről késve indultunk, hogy végig aggódhassam a repülőutat, vajon elcsípem-e a csatlakozást vagy sem. Végül sikerült, szerintem futóversenyt nyertem volna a reptéren. Mindenki már csak rám várt, ahogy felléptem a gépre, az ajtó bezárult a hátam mögött. Mindenkinek azt tudom ajánlani, hogy legalább 3 órát szánjon az átszállásra és inkább ő várjon. Ez volt az én tanulságom, amiből tanulva, hazafelé már én untam magamat a párizsi reptéren.

Minneapolisban minden rendben ment. Kezdve a bevándorlási ügyintézőkkel a fogadóbizottságomig. Rám egy igen kedves lány várt a reptéren és ez az első találkozás egy amerikaival, megnyugtató. Onnantól kezdve tudtam, hogy jó kezekben vagyok. A reptérről a szállásomra kerültem, ami nem volt rossz, de nem volt valami jó helyen. Mondhatnám azt is, hogy a semmi közepén voltunk. De végül újdonsült barátnómmal, aki a szobatársam volt, felfedeztük a környékünket. Az elkövetkezendő napokban rájöttem, hogy mindenki nagyon kedves, nyugodtan lehet tőlük kérdezni, mindenben a segítségemre állnak.

2. Orientáció

Az orientáció megterhelő volt. A MAST csapata igyekezett minden fontos információt megosztani velünk, nem tagadom, nagyon hasznos napok voltak ezek, csak a nyelvi nehézségek és a sok információ után eléggé elfáradtunk. Természetesen a sok kötelező dolog mellett jutott idő „kötelező” szabadfoglalkozásra is. Körbementünk az Egyetemen, megnéztünk egy-két érdekességet, mint a Ragadozó madár Kutató Központ többek között. A három nap tökéletesen lezajlott és egy jó kis csapat jött létre. A szervezésért külön gratuláció jár vendéglátóinknak. Nekem kiemelkedő volt a Social Security Number megszerzése. A MAST leszervezte a helyi okmány irodával, hogy nyitás előtt fogadjanak minket. Így fél napos várakozási idő helyett az egész csapat megvolt fél óra alatt.

3. Gyakorlati hely

Az orientációt követően elrepültem Bostonba. Ott a host fogadott engem figyelve arra is, hogy ha már van a cégnél Magyar dolgozó, akkor ő is legyen velünk. Így egy kicsit könnyebb volt. És az egy év alatt arra is rájöttem, hogy ezt fontosnak tartja, mert nem egyszer fordult elő, hogy ha jött egy új gyakornok, akkor próbálta magával vinni azokat, akik az új emberrel egy országból származtak.

Én a Mahoney's Garden Center-hez kerültem, itt töltöttem az egy éves gyakorlati időmet. A cégnek 8 Kertészete van, ahol árulja termékeit és van egy Growing Division Woburn-ban, ahol én is dolgoztam. A mi feladatunk a növények előállítása volt a boltjaink számára. Amit csak tudtunk, neveltünk. Voltak évelő és egynyári növények egyaránt. Hozzánk a legtöbbször gyökértelen hajtásokként érkeztek. Mi ezeket kigyökerezettük, majd különböző méretű cserepekbe ültettük és neveltük őket eladásig. Figyeltünk a megfelelő tápanyag és vízellátásra és a növényvédelemre. A szezon eljöttével időnk nagy részét a megrendelések tették ki. Ősszel a krizantém eladása tette ki munkánk nagy részét és közben a Mikulás virágok nevelése, majd a téli időszakban utóbbiak eladása és Karácsonyi ajtó-, asztal- és

temetődíszek elkészítése. A Karácsony elteltével pedig folyamatosan érkeztek a növényi hajtások, volt olyan hét, amikor 81000. Ez a körfolyamat jellemzi a céget. Ez idő alatt sikerült betekintennem az üvegházat irányító számítógépes rendszerbe és megtanulhattam az irrigációs rendszer kezelését, a Boom használatát. Közben pedig folyamatosan megismerkedtem a növények betegségeivel, kór- és károkozóival.

4. Szabadidő

A normál időszakban heti két szabadnapunk volt. Amikor rengeteg munka volt, természetesen a szabadnapok száma csökkent. Én meg voltam elégedve azon napok számával, amit kaptam. A főnökömmel ráadásul igen jól meg lehetett beszélni mindent. Szóval a szabadnapjaimat sikerült olyan napokra kérnem, amikor én szerettem volna. Az időnkkel abszolút mi gazdálkodtunk és mi szerveztük a programjainkat. Ha segítség kellett, természetesen kaptunk. A host, Ken Rischer mindig tudta éppen merre járunk. Én így eljutottam a Niagara vízeséshez, az Ezer sziget világába, Washington DC-be és a Six Flags-be. A nyári időszakba pedig összefogva a többi gyakornokkal a cégtől, szívesen látogattuk a környék strandjait, szerveztünk kerti partit vagy éppen házibulit.

5. Nyelvyakorlás

Az egy év alatt arra jöttem rá, hogy kezdetben tanulhatunk egymástól a gyakornokokkal, de egy bizonyos szint elérése után, már csak a rossz berögződések szálltak át egyik emberről a másikra. Az igazi tanulás akkor következett el, ha éppen egy amerikaival voltunk munka közben beosztva. A cégnek elég nagy múltja van a gyakornokok foglalkoztatásában, így nagy türelemmel álltak a nyelvi nemtudásunkhoz és igyekeztek segíteni. Mi, a lakótársaimmal kinéztünk a helyi gimnáziumban egy esti nyelvtanfolyamot is, ami kifejezetten külföldieknek indult. Hasznos volt. Ha valaki akart, akkor tudott fejlődni.

6. Gyakornokok közti kapcsolat

Ilyen szempontból is szerencsésnek mondhatom magamat, mivel én egy céghez kerültem, nem pedig egy családi gazdasághoz. Nem voltam egyedül. A cég egy időben, 5 üzletében és a Growing Division-ben körülbelül 15-20 gyakornokot foglalkoztat. Ezek a helyek nincsenek egymástól túl messze, így ha akartuk, össze tudtuk hozni a társaságot. Könnyen tudtunk egymással találkozni. A társasági élet jó volt.

7. Szemináriumok

A cég által szervezett találkozók, szemináriumokon mindig részt vehettünk, sőt a helyi egyik legfontosabb Kertészeti kiállításán és szemináriumán is. Ahhoz, hogy több dologra eljusson az ember, bizonyítania kell, hogy tényleg érdeklődik és nem csak pénzt keresni ment oda, mivel a nagyobb szemináriumokon való részvétel nem kis pénzbe kerül a cégnek.

8. Összegzés

A kint eltöltött egy év alatt nagyon sokat tanultam, mint szakmailag, mint pedig nyelviileg. Nagyon jól éreztem magamat a sok munka ellenére is. Megismerkedtem egy lánnyal, aki bebizonyította, hogy a körülmények ellenére is remekül érezheti magát az ember. Sajnos ő nem volt olyan szerencsés, mint én, egy elég lepusztult házban kapott szállást. Az első nap után azt hitte hazaszalad, de végül nem tette. Azt hiszem, mondhatom, hogy egy életre szóló

barátságot kötöttünk. Ha másért nem is, már csak ezért is megérte volna ez az egy év, de természetesen sok más élménnyel és tudással is gazdagodtam.